

**CONSILIUL SUPERIOR AL
MAGISTRATURII**

**Judecătoria Orhei
sediul Rezina**

MD5400, or.Rezina str.Voluntarilor 3
Tel: 0 254 2-56 -16, 0 2542-56-10
www.jrz.justice.md; e-mail:jrz@justice.md

**SUPERIOR COUNCIL OF
MAGISTRACY**

**Orhei Court
Rezina headquarters**

MD5400 city of Rezina, Voluntarilor 3 str.
Tel: 0 254 2-56-16 , 0 254 2-56-10
www.jrz.justice.md; e-mail:jrz@justice.md

13.10.2020 nr. 6782

Curtea Constituțională a Republicii Moldova

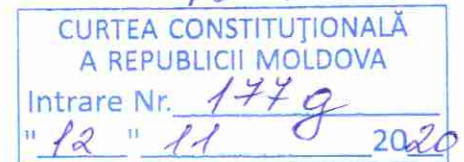
Vă transmitem alăturat pentru examinare, sesizarea părții în proces Spatari Dumitru (dosar nr.21ji-126/2020), privind controlul conformității unor prevederi ale art.91 alin.(5) din Codul penal, cu normele constituționale.

Anexă: sesizarea privind excepția de neconstituționalitate pe 9 file;

Cu înalte considerații,

**Judecător cu atribuții
organizatorice**

Igor NEGREANU

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
A REPUBLICII MOLDOVA
str. Alecsandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE
PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din
Constituție RM

AUTORUL SESIZARII

Spatari Dumitru Condrat

Deținut în Penitenciarul nr.17, or. Rezina, str. Nistreană,1 MD-5403.

OBIECTUL SESIZARII

Prezenta sesizare are ca obiect controlul constituționalității, prin prisma art.22 și 23 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, constituționalității prevederilor alin. (5) a art. 91 Cod Penal în red. Legii 2002 în Raport cu art. 51 Cod Penal în red. Legii 1961 . Prin prisma sintagmei " *nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decit cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos*" din conținutul art. 22 Constituția RM.

Prea Inaltă Curte, la data de 30 mai 1996 Colegiul Penal al Judecatoriei Supreme RM, a judecat cauza penala de învinuire a mea, Spatari Dumitru Condrat in complet format de **1 (unu)** judecator, în baza art. 88 pct.1, 4, 6: art.121 alin.(2) pct. 1, 3, 7: art.119 alin. (3) Cod Penal (red. 1961) cu numirea pedepsei detenție pe viață, cu drept de eliberare după un termen executat efectiv de 25 de ani conform art. 51 Cod Penal în red. Legii 1961.

Eliberarea condiționată a condamnatului la detențiune pe viață, conform art. 51 Cod penal în red. legii 1961, î-mi permite să solicit eliberare condiționată după un termen executat efectiv de 25 ani. Însă, fără o Hotărîre Judecătorească sunt impus să execut termenul de 30 de ani conform art. 91 Cod Penal în red. Legii 2002, de către Administrația IP-17 ca să pot solicita eliberare condiționată.

LEGISLATIA PERTINENTA:

1. Prevederi relevante ale Constitutiei Republicii Moldova (M.O., 1994, nr. 1)sunt urmatoarele:

Articolul 1

Statul Republica Moldova

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, in care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezinta valori supreme și sint garantate."

Articolul 4

Drepturile și libertajile omului

"(1) Dispozitiile constitutionale privind drepturile și libertajile omului se interpreteaza și se aplica in concordanfa cu Declarafia Universala a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.
(2) Daca exista neconcordan^e intre pactele și tratatele privitoare la drepturile

fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.”

Articolul 8

Respectarea dreptului internațional și a tratatelor internaționale

”(1) Republica Moldova se obliga sa respecte Carta Organizafiei Napunilor Unite și tratatele la care este parte, sa-și bazeze relapile cu alte state pe principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.”

Articolul 22

Neretroactivitatea legii

„Nimeni nu va fi condamnat pentru actiuni sau omisiuni care, in momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsa mai aspra decat cea care era aplicabila in momentul comiterii actului delictuos.”

Articolul 23

Dreptul fiecarui om de a-și cunoaște drepturile și indatoririle

(2) Statul asigura dreptul fiecarui om de a-și cunoaște drepturile și indatoririle. In aeest scop statul publica și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

LEGE Nr. LP100/2017 din 22.12.2017

cu privire la actele normative.

Articolul 73. Acțiunea în timp a actului normativ

Alin. (4) Au efect retroactiv doar actele normative prin care se stabilesc sancțiuni mai blânde.

Sancțiunea art.88 CP in redacția Legii din 9.12.1994, care a intrat in vigoare la 9. 02. 1995 prevedea privațiune de libertate pe un termen de 25 ani, iar detențiunea pe viața ca pedeapsă in cazul acestui articol a fost introdusă prin Legea din 8.12.1995, care a intrat in vigoare la 8.02.1996.

Articolul 51 CP red.1961. Eliberarea condiționată înainte de termen de pedeapsă

Alin. (1) *Persoana care execută pedeapsa privativă de libertate sau persoana care este repartizată într-un batalion disciplinar poate fi eliberată condiționat înainte de termen de pedeapsă în cazul în care instanța de judecată va considera că pentru corijarea acesteia nu este nevoie de executarea integrală a pedepsei stabilite. Totodată, condamnatul poate fi eliberat, în întregime sau în parte, și de pedeapsa complementară.*

Alin. (7) Persoanelor condamnate la detenție pe viață le poate fi aplicată eliberarea condiționată înainte de termen de pedeapsă după executarea efectivă de către acestea acel puțin **douăzeci și cinci de ani** de privațiune de libertate.

Articolul 20

Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngădi accesul la justiție.

Mai mult ca atât, art. 22 a Constituției RM spune: Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. ***De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.***

Art. 22 interzice nu numai aplicarea retroactivă a legilor penale, dar și aplicarea pedepselor care nu existau în legislația națională la momentul comiterii delictului. Mai mult decât atât, articolul interzice aplicarea unei pedepse mai aspre decât cea aplicabilă la momentul comiterii actului delictuos.

Pedeapsa, ca instituție fundamentală a dreptului penal, este o măsură de constrângere prevăzută de lege și aplicată drept sancțiune pentru o infracțiune.

Interdicția legilor penale retroactive este legată direct de dreptul la un proces echitabil și completează alte articole din Constituție, de exemplu, privind accesul liber la justiție (art. 20), prezumția nevinovăției (art. 21), dreptul la apărare (art. 26). Prevederile referitoare la neretroactivitatea legii au o legătură directă și cu procedura intrării în vigoare a legilor (art. 76). În tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, interdicția retroactivității legilor este stipulată în articole distincte de cele care enunță garanțiile fundamentale în procesul penal. Una dintre explicații constă în faptul că interdicția retroactivității legilor este o normă de la care niciun stat nu poate face derogări.

Subsecvent, potrivit pct. 45-62 din Hotărîrea pentru controlul Constituționalității (Sesizarea nr. 27a/2014) din 27.05.2014 Curtea Constituțională a menționat că în materie penală, preeminența dreptului generează aplicabilitatea principiului retroactivității legii penale mai favorabile. În context, Curtea a mai enunțat expres că în materie penală se aplică legea în vigoare la momentul comiterii faptei, și nu legea intrată în vigoare după consumarea infracțiunii, cu excepția legii mai favorabile, care are efect retroactiv. Astfel, în sensul art. 22 din Constituție în coroborare cu art. 10 din Codul penal al RM, neretroactivitatea legii penale vizează orice

circumstanță care duce la înrăutățirea situației fără a se limita doar la mărimea și categoria pedepsei aplicate.

În lumina art.7 alin.1 Convenția Europeană din 04.11.1950. Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, momentul în care a fost săvârșită, nu constituia o infracțiune, potrivit dreptului național sau internațional. ***De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsă mai severă decât aceea care era aplicabilă în momentul săvârșirii infracțiunii.***

-- PREVEDERI RELEVANTE ALE DECLARAȚIEI UNIVERSALE A DREPTURILOR OMULUI, RATIFICAT PRIN HOTĂRÎREA PARLAMENTULUI REPUBLICII MOLDOVA NR.217-XII DIN 28.07.1990 spune:

Instrumentele internaționale pertinente: Declarația Universală a drepturilor omului stabilește în art. 11 că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal în cursul unui proces public în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale; nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul în care au fost comise, nu constituiau un act delictuos potrivit dreptului național sau internațional, de asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decît aceea care era aplicabilă în momentul în care a fost comis actul delictuos.

- - PREVEDERI RELEVANTE ALE PACTULUI CU PRIVIRE LA DREPTURILE CIVILE SI POLITICE, DESCHIS SPRE SEMNARE DE ADUNAREA GENERALĂ A NAȚIUNILOR UNITE LA 16 DECEMBRIE 1966, ÎNTRAT ÎN VIGUARE LA 23 MARTIE 1967, RATIFICAT PRIN HOTĂRÎREA PARLAMENTULUI REPUBLICII MOLDOVA NR. 217-XII DIN 28.07.1990: SPUNE IN ARTICOLELE; ARTICOLUL 14.

Toți oamenii sunt egali în fața tribunalelor și curților de justiție. Orice persoană are dreptul ca litigiul în care se află să fie examinat în mod echitabil și public de către un tribunal competent, independent și imparțial, stabilit prin lege, care să decida fie asupra temeiniciei învinuirii penale îndreptate împotriva ei, fie asupra contestațiilor privind și obligațiile sale cu caracter civil.

ARTICOLUL 15

Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care nu constituiau un act delictuos, potrivit dreptului național sau internațional, în momentul în care au fost săvârșite. ***De asemenea, nu se va aplica o pedeapsă mai severă decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii infracțiunii. Dacă ulterior comiterii infracțiunii, legea prevede aplicarea unei pedepse mai ușoare, delicventul trebuie să beneficieze de aceasta.***

Art. 22 al Constituției RM spune expres: ” nu se va aplica nici o pedeapsa mai aspra decît cea care era aplicabila în momentul comiterii actului delictuos. Prima propoziție a articolului 22 a Constituției enunță că nimeni nu va fi „condamnat” pentru acțiuni sau omisiuni care nu constituiau un act delictuos la momentul comiterii. Rezultă nu doar interzicerea, în sens îngust, a legilor penale retroactive, dar și, în sens larg, obligația statului de a defini prin lege toate „actele delictuoase” în interesul clarității juridice și de a exclude aplicarea legilor penale prin *analogie*. La temelia principiului neretroactivității legii stă siguranța individului și încrederea lui în lege. De aceea definirea unui act delictuos trebuie să fie efectuată prin intermediul *legii* în sensul strict al dreptului constituțional. ”

Instanțele Judecătorești au obligația să țină cont de faptul că în conformitate cu art. 76 din Constituție actele juridice intră în vigoare la data publicării lor în Monitorul Oficial al Republicii Moldova sau la data prevăzută în textul lor. Nepublicarea actelor juridice atrage inexistența acestora, de aceea instanțele judecătorești nu pot adopta hotărâri în baza unei legi sau act juridic nepublicat.

” Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pîna la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa . Legea Penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de savîrșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Ce privește Ultraactivitatea legii, reiese din aplicarea legii penale mai favorabile. În cazul cînd o infracțiune a fost savîrșită sub imperiul legii vechi, care prevede o sancțiune mai ușoară, dar pe parcursul urmării penale sau al judecării cauzei a fost abrogată și înlocuită cu lege nouă care prevede o sancțiune mai aspră , se va aplica ultraactiv legea veche. Justificarea ultraactivității legii penale constă în faptul că infractorul trebuie să poarte răspundere penală conform condițiilor sancționatoare în vigoare la momentul comiterii faptei, condiții cunoscute și prevăzute de el.

În lipsa unor criterii clare, se încalca principiul legalității incriminării delictelor și pedepselor penale, creindu-se premiza aplicării extensive a legii penale prin analogie, în detrimental persoanei, prin ce se încalcă prevederile art. 22 din Constituție, Neretroactivitatea legii care prevede că „Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu

constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.”

Legislația penală națională trebuie să indice cu o claritate rezonabilă scopul și modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților statului, pentru a asigura persoanelor nivelul minim de protecție contra arbitrariului la care cetățenii au dreptul în virtutea principiului preeminenței dreptului într-o societate democratică (*a se vedea Hotăria CEDO în cauza Domenichini vs. Italia, §33*)”.

Sintagma cuprinsă la art 22 din Constituție care spune ” nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii infracțiunii”.

Acest principiu, constituie o notiune generică, ce nu poate fi clar definită, astfel vine în contradicție și cu **al. 2) articolul 23 din Constituție**, prin care ”Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.” În Hotărârea Curtii Constituționale nr. 25 din 13 octombrie 2015, Înalta Curte a statuat ca: „preeminent dreptului generează, în materie penală, principiul legalității delictelor și pedepselor și principiul inadmisibilității aplicării extensive a legii penale, în detrimentul persoanei, în special prin analogie.”

Art. 22 din Constituție, de rînd cu prevederile art. 7 din Convenția Europeană, consacră principiul legalității incriminării și pedepsei penale. Curtea Constituțională în hotărîrea sa nr. 22 din 27 iunie 2017 a stabilit că: ”Astfel, pe lînga interzicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care anterior nu constituiau infracțiuni (*nulla poena sine lege*), principiul legalității incriminării prevede și cerința conform căreia legea penală nu trebuie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului prin analogie (*nullum crimen sine lege*).” Prin art. 4) și 8) din Constituție statul și-a asumat obligația de a respecta drepturile și libertățile omului prevăzute în Declarația Universală a Drepturilor Omului și alte tratate la care Republica Moldova este parte, iar dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale. CEDO în jurisprudența sa a constatat și a statuat „Că o consecință a principiului legalității condamnărilor, dispozițiile de drept penal sunt supuse principiului de strict interpretare.” (a se vedea, de exemplu, cauza Dragotoni și Militaru-Pidhomi v. România, hotărîre din 24 mai 2007, paragraful 40).

Curtea Constituțională a menționat în hotărârea sa nr. 21 din 22 iulie 2016: „în materie penală, principiile „*nullum crimen sine lege*” și „*nulla poena sine lege*”, stabilite ca valorile constituționale în art. 22 din Constituție, impun că doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive.

Cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului.”

Curtea Europeană în jurisprudența sa a statuat ca: „noțiunea de „lege”, prevăzută de art. 7 din Convenția Europeană, implică respectarea cerințelor calitative, îndeosebi cele privind accesibilitatea și previzibilitatea” (cauza *Del Rio Prada v. Spania*, cererea nr. 42750/09, hotărâre din 21 octombrie 2013, § 91).

La fel, în cauza *Scoppola vs. Italia* (nr.2) din 17 septembrie 2009, Curtea Europeană a reținut: articolul 7 § 1 din Convenție nu garantează doar principiul neretroactivității legilor penale mai severe, dar de asemenea și implicit principiul retroactivității legii penale mai blânde. Acest principiu se transpune prin regula după care, dacă legea penală în vigoare la momentul comiterii infracțiunii și legile penale posterioare, adoptate înainte de pronunțarea unei decizii definitive, sunt diferite, judecătorul trebuie să o aplice pe aceea ale cărei dispoziții sunt mai favorabile acuzatului.”

Potrivit art. 7 alin. (1) Cod de procedura penală, legalitatea procesului penal se asigură prin desfășurarea acestuia în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod.

Curtea Europeană a menționat că legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora. (spre exemplu a se vedea cauza *Cantoni v. Franța*, nr. 17862/91, hotărâre din 15 octombrie 1996, § 29,32, și cauza *Kafkaris v. Cipru*, hotărâre din 12 februarie 2008, § 140-141).

Cerințele de calitate a legii necesită a fi îndeplinite în ceea ce privește atât definiția unei infracțiuni, cât și pedeapsa prevăzută pentru acea infracțiune. Or, calitatea legii penale constituie o condiție vitală pentru menținerea securității raporturilor juridice și ordonarea eficientă a relațiilor sociale pentru ca pe de o parte să se evite interpretările abuzive și să se asigure protecția persoanei împotriva arbitrarului, iar pe de altă parte să nu se admită analogia în aplicarea legii penale, astfel justipabilii să aibă posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o risca în virtutea acestora.

CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

Verificarea Constituționalității aplicării prevederilor alin. (5) a art. 91 Cod Penal (red. 2002) și anume a sintagmei "Persoana care execută pedeapsa detențiunii pe viață poate fi liberată condiționat de pedeapsă înainte de termen dacă instanța de judecată va considera că nu mai există necesitatea executării de mai departe a pedepsei și dacă această persoană a executat efectiv cel puțin 30 de ani de închisoare, fără a se lua în calcul compensarea privilegiată a zilelor de muncă.", față de persoanele condamnate în baza Codului Penal redacția 1961

**SESIZEZ CURTEA CONSTITUȚIONALĂ PRIN INTERMEDIUL JUDECĂTORIEI
ORHEI SEDIUL REZINA AL REPUBLICII MOLDOVA.**

DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA

Declar pe onoare că informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Autorul sesizării

Condamnatul Spatari Dumitru Condrat

2. 10 2020

Judecătoria Orhei sediul Rezina, Republica Moldova
Instanța avînd în componență: președinte de ședință,
judecător desemnat cu atribuții ale judecătorului de instrucție, Igor Negreanu
Grefier, Natalia Catarău
examinînd în ședință judiciară publică plîngerea condamnatului Spataru Dumitru cu
privire la aplicarea față de el a prevederilor art.51 din Codul penal (red.1961)

a constatat

Pe rolul instanței de fond se află spre examinare cauza nominalizată *supra*.

Obiect al examinării constituie dezacordul petiționarului cu răspunsurile primite de la administrația Penitenciarului nr.17 Rezina la cererile sale privind pregătirea pentru liberare condiționată înainte de termen.

Potrivit petiționarului, Administrația Penitenciarului nr.17, aplică un tratament discriminatoriu față de el, prin faptul îl obligă, în virtutea prevederilor art.91 din Codul penal, să aplice pentru liberare condiționată înainte de termen doar după ispășirea a 30 de ani de închisoare din termenul de pedeapsă stabilit prin sentință, pe când el, consideră că această prevedere legală este una defavorabilă lui, în raport cu prevederile art.51 alin.(7) din Codul penal (red.1961), în vigoare la momentul săvârșirii faptelor de către el dar și în momentul condamnării sale, care norme prevedeau posibilitatea liberării condiționate înainte de termen după executarea a cel puțin 25 de ani din pedeapsă.

Invocă și prevederile art.10 și 23 din Codul penal, art.22 din Constituție precum și caracterul ultraactiv al Legii penale. Mai amintește petiționarul pct.45-62 din Hotărârea Curții constituționale adoptată la 27.05.2014 (sesizarea nr.27a/2014) precum și prevederile unor convenții și tratate internaționale (Pactul cu privire la drepturile civile și politice ratificat prin Hotărârea Parlamentului R.M. nr.217-XII din 28.07.1990, Declarația Universală a Drepturilor Omului).

În ședința de judecată, petiționarul a înaintat instanței o cerere prin care a solicitat sesizarea Curții Constituționale în vederea verificării constituționalității prevederilor art.91 din Codul penal, anexînd la cerere și sesizarea adresată Curții Constituționale.

Instanța de judecată atestă că excepția de neconstituționalitate reprezintă o procedură de inițiere de către instanțele ordinare de judecată, la inițiativa părților sau din oficiu, a controlului conformității unei legi sau a unui alt act normativ, cu normele constituționale, în cazul în care există incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul instanței de judecată.

Potrivit articolului 135 alin. (1) din Constituție, Curtea Constituțională exercită controlul constituționalității: a) legilor și hotărârilor Parlamentului; b) decretelor Președintelui Republicii Moldova; c) hotărârilor și ordonanțelor Guvernului. Excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată de către *instanța de judecată* din

oficiu, care, respectând principiul supremației Constituției, nu este în drept să aplice o normă în privința căreia există incertitudini de constituționalitate sau de către părțile în proces, inclusiv reprezentanții acestora, drepturile și interesele cărora pot fi afectate prin aplicarea unei norme neconstituționale la soluționarea cauzei.

La caz, instanța de judecată constată că obiectul excepției se încadrează în categoria actelor prevăzute de art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție, excepția este ridicată de către o parte în proces, anterior Curtea nu s-a mai expus pe marginea unui atare obiect iar prevederile contestate sunt aplicabile soluționării cauzei.

În aceste condiții, instanța de judecată consideră întemeiată cererea petiționarului, dând curs acesteia.

În conformitate cu prevederile art.41 și 342 din Codul de procedură penală, instanța de judecată

dispune

Admite cererea petiționarului Spatari Dumitru și transmite Curții Constituționale spre examinare sesizarea privind controlul constituționalității unor prevederi ale art.91 alin.(5) din Codul penal.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Igor Negreanu